

(συνέχεια)

τόνος της φωνής του, μαζί και με τα συμφραζόμενα θα έδιναν την κομψή ορολογία του στυλ: «δεν με νοιάζει καθόλου αν θα τους πληρώσω αυτούς που και που.... και που....». Και στο μυαλό μου σφηνώθηκαν τέσσερις ερωτήσεις: Ερώτηση 1: Τι ακριβώς μήνυμα παίρνουν τα παιδιά όσον αφορά αυτή τη λέξη που τελευταία έγινε είδος προς εξαφάνιση «τιμιότητα»; Θα ήθελα πολύ να

ακούσω το μπαμπά να δίνει μία απάντηση! Ερώτηση 2: αφού είναι να συζητηθεί αυτό το θέμα, γιατί -για να προφυλαχθούν από λόγια δύσκολα- να μην κρατηθούν χεράκι, χεράκι τα δύο αδέρφια 2 βήματα πιο μπροστά από τους γονείς τους (Αρεοπαγίτου πεζόδρομος είναι, όχι Πλατεία Ομονοίας!). Ερώτηση 3: ποιος ακριβώς έδωσε το δικαίωμα στο μπαμπά να μιλάει με άσεμνα λόγια μπροστά στα παιδιά; Ερώτηση 4: ποιος έδωσε στο

μπαμπά την παντοδυναμία να ορίζει ποια χρέη πρέπει να πληρώνονται και ποια όχι; Και μία δήλωση μου έμεινε στο μυαλό μου! Του μπαμπά μου! «Όταν χρωστάς να ντρέπεσαι και όταν είσαι εντάξει να γελάς»!

Το ρεπορτάζ τελείωσε; Όχι φυσικά! “To be continued “ έγραφε το τέλος κάποιων χαζών σήριαλ που παρακολουθούσα όταν ήμουνα χαϊβάνι!

Το ότι είναι το παιδί έτοιμο να πάει στο δημοτικό σχολείο σημαίνει:

Ένας πρώτος οδηγός για γονείς και δασκάλους Η Δ/νική Ομάδα του Κέντρου μας.

♦ Κατανοεί βασικές εντολές που δίνονται στην ομάδα και τις εκτελεί

Έχει δηλαδή την δυνατότητα να κατανοεί

σύνθετες εντολές της εκπαιδευτικού όπως για παράδειγμα «βγάλτε το κόκκινο τετραόδιο ορθογραφίας», «πηγαίνετε στην σελίδα που έχει την εικόνα του σπιτιού», «ποιο παιδί θα μας πει...» κλπ

♦ Έχει κατανοητή επικοινωνία

Έχει την δυνατότητα να εκφράσει –λεκτικά ή με νοήματα ή με κάρτες- αυτό που επιθυμεί ώστε να μπορέσει να έρθει σε επαφή με τους συμμαθητές του και με αυτό τον τρόπο να επιτύχει κοινωνική ενσωμάτωση

♦ Μπορεί να μένει στο Σχολείο μόνο του με μερική εποπτεία (ένας επόπτης για Μ.Ο. 20 παιδιών)

Στο Σχολείο η εκπαιδευτικός δεν μπορεί να βρίσκεται πάντα δίπλα σε ένα παιδί. Το παιδί θα πρέπει να μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της Τάξης ενώ η εκπαιδευτικός βρίσκεται και μακριά από αυτό -θέση «εγκεφαλικής ισχύος»-. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να επιβληθεί το παιδί με συνοδό ένταξης.

♦ Μπορεί να μείνει στο προαύλιο μόνο του στο διάλειμμα

Το διάλειμμα στο σχολείο είναι πολύ διαφορετικό από το Νηπιαγωγείο. Είναι ένα περιβάλλον πολυερευνητικό όπου πολλά παιδιά ηλικίας 7-12 ετών τρέχουν, παίζουν, φωνάζουν και πολλές φορές εκφράζουν και επιθετικές συμπεριφορές. Θα πρέπει να έχουν εξευρεθεί τρόποι ώστε το παιδί να μπορεί να ανταπεξέλθει σε αυτό τον «χειμάρρο» ερεθισμάτων. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να επιβληθεί το παιδί με συνοδό ένταξης για την αυτό-διαχείρισή

του στα διαλείμματα.

♦ Αυτοεξυπηρετείται στην τουαλέτα

Το παιδί θα πρέπει να έχει αποκτήσει πλήρη έλεγχο σφιγκτήρων. Στην Δημοτική εκπαίδευση δεν γίνονται δεκτά παιδιά που δεν έχουν έλεγχο σφιγκτήρων, εκτός εάν υπάρχει κάποια νευρολογική πάθηση όπως πχ «νευρογενής κύστη». Επιπρόσθετα δεν υπάρχει κάποιος που να βοηθήσει το παιδί στην υγιεινή του, οπότε θα πρέπει

να έχει την δυνατότητα να σκουπιστεί μόνο του επαρκώς και να ανεβάσει τα ρούχα του.

♦ Μπορεί να κάθεται για 30' στο θρανίο ανεξάρτητο

Στο Σχολείο μία από τις πρώτες απαιτήσεις είναι το παιδί να μην εμφανίζει αυξημένη κινητικότητα. Μία από τις βασικές διαφορές με το Νηπιαγωγείο είναι ότι την πρώτη διδακτική ώρα 8:30-9:45 θα πρέπει να παραμένει καθιστό στην καρέκλα του και να εκτελέσει το ζητούμενο από την εκπαιδευτικό χωρίς να παρενοχλήσει τους συμμαθητές του. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να επιβληθεί το παιδί με συνοδό ένταξης.

♦ Είναι υπεύθυνο για τα προσωπικά του πράγματα

Στο Σχολείο το παιδί θα πρέπει να είναι υπεύθυνο για τα πράγματά του. Οι σχολικές τσάντες είναι γεμάτες με τετράδια, βιβλία και μολύβια, μαρκαδόρους κλπ όπου το παιδί θα πρέπει να φροντίζει να μην τα ξεχνά – όπως και το μπουφάν του- στην Σχολική Τάξη.

♦ Μαθησιακά γνωρίζει ποσότητες, ίσως γράμματα και αριθμούς

Για να ξεκινήσει ένα παιδί το Σχολείο θα πρέπει να γνωρίζει πρώτες μαθησιακές έννοιες όπως χρώματα, ποσότητες –

περισσότερα, λιγότερα-, αρίθμηση – μετρά τα αντικείμενα και λέει πόσα είναι- να γράφει το όνομά του με κεφαλαία, κάποια γράμματα –κεφαλαία- τα οποία και αναγνωρίζει, να γνωρίζει να πει λέξεις που αρχίζουν από... -πχ λέξη που αρχίζει από «α» = αεροπλάνο- να γνωρίζει να γράφει κάποιους αριθμούς κλπ.

♦ Χειρίζεται λειτουργικά το μολύβι (αντιγράφει σχήματα και γράμματα)

Για να ξεκινήσει ένα παιδί το Σχολείο θα πρέπει να κρατά με σωστό –άρα μη κουραστικό- τρόπο το μολύβι, το σώμα του να έχει σωστή στάση και να μπορεί να αντιγράψει βασικά σχήματα με ακρίβεια όπως τετράγωνο, τρίγωνο, κύκλο, λοξές γραμμές, ρόμβο και όλα τα κεφαλαία γράμματα του αλφαβήτου.

♦ Γνωρίζει κοινωνικούς κανόνες συμπεριφοράς

Για να ξεκινήσει ένα παιδί το Σχολείο θα πρέπει να μπορεί να σχετίζεται με τους συμμαθητές του με κοινωνικά αποδεκτούς τρόπους ή αλλιώς με σωστή πραγματολογία συμπεριφοράς. Θα πρέπει να έχει ενταχθεί στην «θεωρία του νου» όπου να κατανοεί ποιες από τις συμπεριφορές του μπορεί να στενοχωρήσουν τους συμμαθητές του ή να «σιγματιστεί» από αυτές. Είναι απαραίτητο πολύ νωρίς στο ξεκίνημα της Α' Δημοτικού το παιδί να καλλιεργήσει φιλική σχέση με ένα τουλάχιστον ακόμα παιδί. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να επιβληθεί το παιδί με συνοδό ένταξης.

♦ Δεν θέτει σε κίνδυνο τα άλλα παιδιά / τον εαυτό του

Για να ξεκινήσει ένα παιδί το Σχολείο θα πρέπει να έχει την αίσθηση του κινδύνου τόσο για τον εαυτό του όσο και για τους συμμαθητές του. Θα πρέπει οι συμπεριφορές του λοιπόν να μην είναι επικίνδυνες –πχ να σκαρφαλώνει στο παράθυρο ή να βάζει τρικλοποδιές στα παιδιά-. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να επιβληθεί το παιδί με συνοδό ένταξης.



Διαγνωσμένος με Αυτισμό, ψάχνοντας για μια θέση στον κόσμο (συνέχεια):**Η Αποστολή ενός δασκάλου
Μετάφραση-Επιμέλεια Αλεξάνδρου Στράτος**

Πριν ο Justin να ενταχθεί στο πρόγραμμά της, η κ. Stanton-Paule οδήγησε τους βοηθούς διδασκαλίας της σε ένα χαμηλοτάβανο κτίριο κοντά στο γυμνάσιο που το ονόμαζαν «προστατευμένο εργαστήριο». Εκεί, σε ένα δωμάτιο χωρίς παράθυρο, τα άτομα με αυτισμό και άλλες αναπτυξιακές αναπηρίες ταξινομούσαν χρωματιστές χτένες και τις τοποθετούσαν σε πλαστικές σακούλες. Αμείβονταν με το κομμάτι ανάλογα με το πόσο γρήγορα θα εκτελούσαν την εργασία.

Μερικά μέλη οικογενειών βλέπουν αυτά τα επιδοτούμενα από την κυβέρνηση προγράμματα και εγκαταστάσεις ως ασφαλείς και παραγωγικά εναλλακτικές λύσεις για να μην παραμένουν οι ενήλικες με ειδικές ανάγκες σε αδράνεια στο σπίτι. Άλλοι όμως επικρίνουν αυτούς τους χώρους ως μια μορφή διαχωρισμού, όπου οι άνθρωποι δεν μπορούν να φτάσουν τις πραγματικές δυνατότητές τους.

Για την κα Stanton-Paule, το εργαστήριο, αποτέλεσε μία ζοφερή πραγματικότητα που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν οι μαθητές της σε περίπτωση που δεν καταφέρνουν να βρουν πραγματικές θέσεις εργασίας, πριν εγκαταλείψουν το σχολείο. Και για τον Justin, το εγχείρημα ήταν ιδιαίτερα υψηλό. Τα μεταλυκειακά προγράμματα που είχαν κάποια επιτυχία στην τοποθέτηση των ενηλίκων με ειδικές ανάγκες, όπως το σύνδρομο Down σε ικανοποιητικές θέσεις εργασίας συχνά δεν ταίριαζαν για τα άτομα με αυτισμό, των οποίων οι περισσότερες προκλήσεις βρίσκονται στην κοινωνικότητα και την επικοινωνία από ότι στη βασική γνωστική λειτουργία.

«Το σχολείο τελειώνει όταν τελειώνει» είπε η κα Stanton-Paule στους βοηθούς της. «Και τότε είναι σαν τη ζωή».

Όπως όλες οι περιοχές των δημόσιων σχολείων της χώρας, το Montclair ήταν υποχρεωμένο από τον ομοσπονδιακό νόμο για την παροχή κάποιου είδους μεταβατικού προγράμματος για την προετοιμασία των σπουδαστών με ειδικές εκπαίδευση να ζουν ανεξάρτητα. Όπως και σε πολλά σχολεία, έτσι και στο Montclair υπήρχε μια αίσουσα διδασκαλία εξοπλισμένη με οικιακές συσκευές, ώστε να μπορούν να εξασκήσουν τις δεξιότητες όπως το μαγείρεμα και το σιδέρωμα ρούχων. Μερικοί επίσης εργάζονταν στην πόλη λίγες ώρες την εβδομάδα.

Αλλά το φθινόπωρο του 2008, η κα Stanton-Paule είχε μετακινήσει εννέα τέτοιους σπουδαστές εξ ολοκλήρου έξω από το σχολικό κτίριο, στην πόλη. Ατομικά εποπτευόμενοι, ψώνιζαν τρόφιμα, πήγαιναν στο γυμναστήριο και δούλευαν σε τοπικές επιχειρήσεις που προβλέπονται για πρακτική άσκηση και προσφέρουν δωρεάν εργασία.

Η προσέγγιση, που συχνά ονομάζεται «κοινωνική διδασκαλία», ευρέως θεωρείται από τους εκπαιδευτικούς ως ο καλύτερος τρόπος για την προετοιμασία των σπουδαστών με ειδικές ανάγκες στην πλοήγηση της καθημερινής ζωής. Αλλά η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, η οποία πληρώνει επιπλέον για την εκπαίδευσή τους, δεν παρακολουθεί τα προγράμματα που οι σπουδαστές απασχολούνται στα χρόνια μετά το σχολείο για να καθοριστεί η σχετική επιτυχία των διαφόρων προγραμμάτων μετάβασης. Και οι ειδικοί λένε ότι λίγα σχολεία εφαρμόζουν προγράμματα που βασίζονται πλήρως στην κοινότητα, που απαιτούν μεγάλο κοινό διδασκαλίας για το οποίο υπάρχει μικρή εκπαίδευση.

«Ζητάμε από τους καθηγητές να πάρουν τα παιδιά έξω από την τάξη», δήλωσε ο Dan Baker, καθηγητής παιδιατρικής στο Robert Wood Johnson Medical School, που μισθώθηκε από Τμήμα Εκπαίδευσης του Νιου Τζέρσεϊ για να προωθήσει το μοντέλο των δικών του σχολείων. «Αυτό δεν είναι απαραίτητα το πιο άνετο που μπορούν να κάνουν».

Ήρεμη, με ίσια ξανθά μαλλιά και ένα απτόητο πράσινο βλέμμα, η κα Stanton-Paule, 49 ετών, είχαν υπερασπιστεί εδώ

και καιρό την προσέγγιση: μια δεκαετία νωρίτερα είχε βρει θέσεις εργασίας για διάφορους σπουδαστές με ειδικές ανάγκες οι οποίοι εξακολουθούν να εργάζονται στην πόλη, σε κομμωτήρια, στη βιβλιοθήκη και αλλού. Η ίδια ομάδα των ακτιβιστών γονέων που είχαν εμπνεύσει τους Canhas να μετακομίσουν στο Montclair είχαν ζητήσει η κ. Stanton-Paule να προσληφθεί ξανά, όταν τα παιδιά τους έφτασαν στο γυμνάσιο, και μία άλλη δασκάλα, η Leslie Wallace, γρήγορα προσφέρθηκε εθελοντικά να την βοηθήσει.

Όμως, άλλοι τους είδαν ως υπερβολικά ιδεαλιστές. Ο αντιπρόεδρος κοσμήτορας στο Montclair State University, για παράδειγμα, ανέφερε σε μια συνάντηση ότι δεν θα ήταν προς το συμφέρον των σπουδαστών της κας Stanton-Paule να ενταχθούν σε τάξεις κολλεγίων ακόμη και εάν το ίδρυμα είχε τους πόρους για να τις χειριστεί. «Αυτό είναι ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον» ανέφερε.

Και ένα χρόνο αφού ξεκίνησε το κοινοτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, η κ. Stanton-Paule είχε ήδη έρθει σε σύγκρουση με τους διαχειριστές σχετικά με το αν θα εκχωρήσουν αρκετούς βοηθούς διδασκαλίας, με κόστος περίπου 20.000 δολάρια ανά σπουδαστή για να συνεχίσουν.

Ανεξάρτητα από το κόστος, μερικοί υπεύθυνοι σχολείων δεν πείστηκαν ότι το πρόγραμμα ήταν σωστό για τους σπουδαστές και έκριναν ότι χρειάζονται πιο πολύ το γυμνάσιο. «Μία μαθήτρια χάθηκε στο σχολικό κτίριο τις προάλλες» επεσήμανε ένας συνάδελφος. «Πιστεύετε πραγματικά ότι πρόκειται να είναι ασφαλής στην κοινότητα η Κέιτ;». Όσο για τον Justin, ένας άλλος συνάδελφος της προειδοποίησε: «Ο κόσμος μπορεί να είναι ένα πολύ σκληρό μέρος γι αυτόν».

«Οι άνθρωποι εκεί έξω θα βοηθήσουν τον Justin», επέμεινε η κ. Stanton-Paule, η οποία έχει ένα μεταπτυχιακό στην ειδική αγωγή και την ψυχολογία της αποκατάστασης. «Θα τους δείξουμε τον τρόπο.»

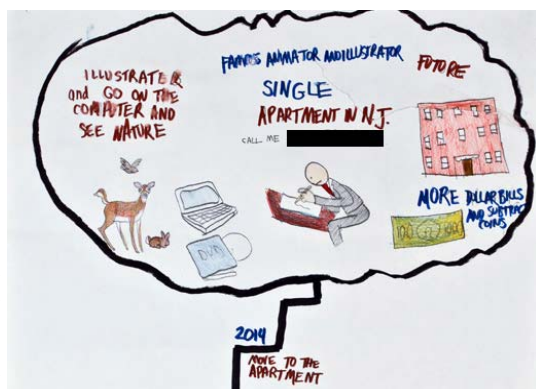
Οι Canhas πόνταραν σε αυτό. Η προσμονή τους για τη συμμετοχική στην εκπαίδευση είχε στόχο να καταστήσει δυνατή την ανεξαρτησία του Justin. Αλλά μέχρι στιγμής, το μόνο μέρος που πήγε ο ίδιος ήταν η εθελοντική εργασία που η κ. Stanton-Paule είχε στήσει στο Καταφύγιο Ζώων Township Montclair - όπου διέτρεψε, όπως αποδείχθηκε, στο να «κοινωνικοποιεί» αδέσποτες γάτες.

«Παρακαλούμε να μας συμπαρασταθείτε» παρακάλεσε η μητέρα του Justin σε ένα e-mail σε διευθυντές σχολείων, το οποίο επανέφερε τελικά βοηθούς διδασκαλίας του προγράμματος. «Αυτό που έχουμε επιτύχει μέχρι στιγμής θα χαθεί, αν ο Justin δεν μπορούσε να συνεχίσει να υποστηρίζεται, όπως στο Montclair».

Το πρωί που ήταν να παρουσιάσει την αφίσα «το Όνειρο» μου σε ένα τοπικό κολλέγιο ο Justin ήταν γεμάτος με ενθουσιασμό. «Κέιτ, τότε θα πάω να μιλήσω για την αφίσα μου;» απαίτησε. Βρέθηκε σε

ένα δωμάτιο γεμάτο με αρκετές δεκάδες μαθητές, καθηγητές και δημοσιογράφους των τοπικών τηλεοπτικών ειδήσεων και το κράτησε πάνω. Στο κάτω μέρος της αφίσας, είχε γράψει «να μάθω πώς να παίρνω το λεωφορείο». Στην κορυφή, είχε ζωγραφίσει τον εαυτό του σε ένα επαγγελματικό γραφείο με ένα σακάκι και γραβάτα, σε μια πολυκατοικία με κόκκινα τούβλα. «Φημισμένος δημιουργός-εικονογράφος» είχε γράψει, και στο σκαλοπάτι είχε την ένδειξη «το 2014 να μετακινηθείτε στο διαμέρισμά μου». Με μεγάλα μπλε γράμματα, είχε επίσης γράψει τη λέξη «Μόνος». «Ο Γάμος», είχε ζωγραφίζοντας τις λέξεις του «είναι πάρα πολύ πο-λύ-πλο-κος».

Η κ. Stanton-Paule, ακούγοντας, σκέφτηκε, «Μην είσαι τόσο σίγουρος».



«Το Όνειρο», Αφίσα σχεδιασμένη από τον Justin

Τα συναισθήματα και η ψυχολογική κατάσταση: Πώς επηρεάζουν τις αποφάσεις και τη συμπεριφορά;

Οι συναισθηματικές καταστάσεις που επηρεάζουν και κατευθύνουν την ανθρώπινη συμπεριφορά, έχουν τεράστια επίδραση τόσο σε προσωπικό επίπεδο όσο και στην πολιτική και στις διεθνείς σχέσεις.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι στην ουσία, οι άνθρωποι κυβερνώνται από τα συναισθήματα τους.

Στη διεθνή πολιτική, όταν συμβαίνουν πολύ σοβαρά γεγονότα όπως για παράδειγμα η επίθεση κατά των διδύμων πύργων της Νέας Υόρκης στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, είναι δυνατόν οι κυβερνήσεις λόγω των έντονων συναισθηματικών καταστάσεων που δημιουργούνται από ανάλογες κρίσεις, να λαμβάνουν αποφάσεις και να προχωρούν σε πράξεις χωρίς να δίνεται η δέουσα προσοχή για τις μακροχρόνιες συνέπειες των ενεργειών τους.

Τα έντονα συναισθήματα μπορούν να υποσκάπτουν την ικανότητα των ανθρώπων να κάνουν ορθολογιστική ανάλυση και να λαμβάνουν λογικές αποφάσεις. Αυτό συμβαίνει ακόμη και όταν οι άνθρωποι συνειδητοποιούν την ανάγκη λήψης αποφάσεων με πολύ προσεκτικό τρόπο.

Σε ζητήματα πολιτικής που απασχολούν πολύ σοβαρά το κοινό και οι άνθρωποι αισθάνονται θυμό, φόβο ή άλλες έντονες συναισθηματικές καταστάσεις, ευνοείται η λήψη αποφάσεων με χαρακτηριστικά συμβολικό που ικανοποιούν περισσότερο τα ένστικτα παρά η λήψη πιο σύνθετων αποφάσεων με περισσότερο ουσιαστική χαρακτηριστικά που σε τελευταία ανάλυση μπορούν να είναι αποτελεσματικότερες.

Οι πόλεμοι είναι το τυπικό παράδειγμα όπου τα άμεσα συναισθήματα και τα πάθη κυριαρχούν εις βάρος της προσεκτικής ορθολογιστικής ανάλυσης των μακροχρόνιων συνεπειών.

Πώς κυβερνάται το ανθρώπινο σύστημα λήψης αποφάσεων;

Το ανθρώπινο σύστημα λήψης αποφάσεων κυβερνάται βασικά από δύο μηχανισμούς. Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες υπάρχουν στον εγκέφαλο δύο νευρικά κέντρα που εμπλέκονται στη λήψη αποφάσεων, το διαβουλευτικό (συζητικό, που μελετά, εξετάζει, αναλύει) και το συναισθηματικό.

Το συναισθηματικό κέντρο λήψης αποφάσεων, είναι πολύ αρχαιότερο στους ανθρώπους. Τους εξυπηρέτησε στην προσαρμογή τους για επιβίωση μπροστά στις πολλαπλές απειλές που είχαν να αντιμετωπίσουν. Τους βοήθησε να καλύπτουν τις βασικές τους ανάγκες, να αναγνωρίζουν και να αντιμετωπίζουν ταχύτατα τους κινδύνους.

Όμως με την εξέλιξη τους οι άνθρωποι, ανέπτυξαν την ικανότητα να αναλύουν

τις μακροχρόνιες συνέπειες της συμπεριφοράς τους που βασίζεται στο συναισθηματικό κέντρο λήψης αποφάσεων.

Άρχισαν να υπολογίζουν τα υπέρ και τα κατά, το όφελος και το κόστος των επιλογών τους.

Το διαβουλευτικό κέντρο λήψης αποφάσεων εντοπίζεται στον προμετωπιαίο φλοιό του εγκεφάλου. Το μέρος αυτό του εγκεφάλου των ανθρώπων αναπτύχθηκε αργότερα στην εξέλιξη τους αλλά δεν αντικατέστησε τα παλαιότερα εγκεφαλικά συστήματα.

Πρέπει να τονίσουμε ότι η ανθρώπινη συμπεριφορά δεν βρίσκεται μόνο κάτω από τον έλεγχο του συναισθηματικού ή του διαβουλευτικού κέντρου λήψης αποφάσεων. Είναι αποτέλεσμα των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των δύο συστημάτων.

Ο συναισθηματικός έλεγχος λήψης αποφάσεων είναι γρήγορος. Όμως έχει τη δυνατότητα να ανταποκρίνεται μόνο σε περιορισμένο αριθμό καταστάσεων.

Ο διαβουλευτικός μηχανισμός, είναι πολύ πιο ευπροσάρμοστος, αλλά κοπιαστικός και σχετικά αργός.

Ο συναισθηματικός είναι ο προκαθορισμένος και προεπιλεγμένος μηχανισμός λήψης αποφάσεων στον άνθρωπο. Το διαβουλευτικό κέντρο επεμβαίνει όταν οι άνθρωποι συναντούν νέες καταστάσεις ή όταν η ορθή απόφαση δεν είναι ευδιάκριτη.

Ο συναισθηματικός έλεγχος επηρεάζεται από έντονες, ζωντανές εικόνες, από την αμεσότητα και τις ειδήσεις. Αυτό σημαίνει ότι επηρεάζεται και ανταποκρίνεται σε γεγονότα που συνοδεύονται από εντυπωσιακές οπτικές παραστάσεις (φωτογραφίες, προβολές βίντεο στις ειδήσεις) ιδιαίτερα όταν αυτά συνέβηκαν πρόσφατα και όταν οι άνθρωποι δεν είναι εξοικειωμένοι ή δεν είχαν το χρόνο να προσαρμοστούν.

Επίσης πολύ σημαντικό είναι ότι το συναισθηματικό κέντρο λήψης αποφάσεων, επηρεάζεται σοβαρά από τις ομάδες, τάξεις ή άλλες κατηγοριοποιήσεις στις οποίες εντάσσουν οι άνθρωποι τους άλλους ανθρώπους που συναντούν. Δηλαδή το "εμείς" και "εκείνοι" είναι μια εξαιρετικά σημαντική διάκριση στους μηχανισμούς της συναισθηματικής λήψης αποφάσεων.

Πρέπει να προσθέσουμε ότι το συναισθηματικό κέντρο είναι σε θέση να ενεργοποιεί το διαβουλευτικό κέντρο λήψης αποφάσεων. Τα μέτρια επίπεδα φόβου, θυμού, ή οποιασδήποτε άλλης αρνητικής συναισθηματικής κατάστασης,



προειδοποιούν το διαβουλευτικό κέντρο ότι κάτι δεν πάει καλά και ότι οι υπηρέσιες του απαιτούνται.

Όμως με ένα περίεργο τρόπο, παρά το γεγονός ότι το συναισθηματικό ενεργοποιεί το διαβουλευτικό, όσο πιο έντονα γίνονται τα συναισθήματα τόσο πιο πολύ το συναισθηματικό κέντρο τείνει να αντικαταστήσει το διαβουλευτικό κέντρο στη λήψη αποφάσεων και στη συμπεριφορά.

Έτσι βρισκόμαστε σε καταστάσεις που ενώ οι άνθρωποι καταλαβαίνουν ποια είναι η πιο ορθή πορεία που πρέπει να ακολουθήσουν, εντούτοις βρίσκουν τους εαυτούς τους να κάνουν ακριβώς το αντίθετο.

Αυτό σημαίνει ότι οι καταστάσεις που απαιτούν το περισσότερο μια προσεκτική καλά ζυγισμένη και ορθολογιστική απάντηση και συμπεριφορά, είναι εκείνες στις οποίες τα συναισθήματα μας μπορούν να υπονομεύσουν τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα μας.

Θα συγκρατήσουμε λοιπόν ότι τα έντονα συναισθήματα και τα πάθη μπορεί να υπερισχύουν της λογικής και των αρχών. Για αυτό απαιτούνται μηχανισμοί προσεκτικού και σχολαστικού ελέγχου στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων τόσο σε ατομικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο κρατών, κυβερνήσεων και πολιτικών.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα συναισθήματα είναι πάντοτε κακός σύμβουλος και ότι οδηγούν σε ζημιώδεις αποφάσεις και ενέργειες. Αντίθετα υπάρχουν πολλά παραδείγματα στην ιστορία που ο προσεκτικός χειρισμός των έντονων συναισθημάτων, η στρατολόγηση της λογικής, της διαβούλευσης και η ορθολογιστική λήψη αποφάσεων, κατάφεραν να πετύχουν συνεργαζόμενα όλα μαζί, τεράστια επιτεύγματα.

Στους επικίνδυνους καιρούς που ζούμε, χρειάζεται ακόμη περισσότερη προσοχή. Οι πολιτικοί, οι επικοινωνιολόγοι και οι σύμβουλοι τους για δημόσιες σχέσεις, γνωρίζουν καλά να χρησιμοποιούν τα συναισθήματα για να πετυχαίνουν τους στόχους τους.

Εμείς ως κοινωνία πρέπει να είμαστε πληροφωρημένοι για τους μηχανισμούς που εμπλέκονται και επηρεάζονται στο εγκέφαλο μας για τη λήψη αποφάσεων.

Οφείλουμε να αναγνωρίζουμε το ρόλο των συναισθημάτων και να απαιτούμε από τις κυβερνήσεις και τους νομοθέτες να θέτουν σε εφαρμογή μηχανισμούς που να προστατεύουν από τη λήψη αποφάσεων που βασίζονται κυρίως στο συναισθηματικό παρά στο διαβουλευτικό κέντρο λήψης αποφάσεων του ανθρώπινου εγκεφάλου.

Το 54% των εφήβων χρησιμοποιεί καθημερινά το ίντερνετ



Το κατέβασμα τραγουδιών, βίντεο και ταινιών από το διαδίκτυο, καθώς και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο είναι οι δημοφιλέστερες χρήσεις του ίντερνετ από εφήβους (ηλικίας 11-16 χρονών), ενώ σημαντικό ποσοστό το χρησιμοποιεί για ηλεκτρονικά παιχνίδια βίας, σε καθημερινή βάση.

Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε παιδιά και εφήβους (500 άτομα) στο Δήμο Πανοράματος, στο πλαίσιο εκστρατείας του δήμου για την πρόληψη από τον εθισμό στο διαδίκτυο, διαπιστώθηκε ότι το 54% το χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση. Η συνηθέστερη χρήση για την πλειοψηφία αυτών (89%) είναι το κατέβασμα τραγουδιών, βίντεο και ταινιών, και το email (76%).

Στις ηλικίες 14-16χρονών, το 55,4% των εφήβων απασχολούνται σε διαδικτυακά ηλεκτρονικά παιχνίδια βίας σχεδόν καθημερινά, ενώ η επισκεψιμότητα των ιστοσελίδων αυτών αγγίζει μόνο το 11% στις ηλικίες 11-13χρονών. Η συμμετοχή των εφήβων σε ιστοχώρους επικοινωνίας όπως το facebook ή σε chatrooms φτάνει το 59%.

Αξιοσημείωτο είναι ότι το 26% των εφήβων,

δηλαδή 1 στους 4 εφήβους χρησιμοποιεί το ίντερνετ για την αναζήτηση σεξουαλικών θεμάτων. Το 58% το χρησιμοποιεί για εκπαιδευτικούς λόγους και αναζητά πληροφορίες για εργασίες και επιστημονικές μελέτες, ενώ το 52% αυτών αναζητά πληροφορίες για φορείς, υπηρεσίες και οργανισμούς στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η χρήση του ίντερνετ για ηλεκτρονική ενημέρωση της ειδησεογραφίας, για ηλεκτρονικές αγορές και για τυχερά παιχνίδια δεν ξεπερνά στους εφήβους το 25%.

Σύμφωνα με την υπεύθυνη επιστημονικών προγραμμάτων του Γραφείου Βορείου Ελλάδος του Διαδημοτικού Δικτύου Υγείας, ιατρό Ελένη Δουλιανάκη, η εκστρατεία του δήμου Πανοράματος στοχεύει στην ευαισθητοποίηση των μαθητών για τους τρόπους πρόληψης του «εθισμού» στο διαδίκτυο και στην ενημέρωση των γονέων τους για τους κινδύνους του κυβερνοχώρου.

Πηγή: www.health.in.gr

Cyber-Bullying: Διαδικτυακός Εκφοβισμός και τί πρέπει να γνωρίζετε

Διαδικτυακός εκφοβισμός (Cyber-bullying) αφορά τον εκφοβισμό, την απειλή, την ταπείνωση ή την παρενόχληση παιδιών, προεφήβων και εφήβων που δέχονται μέσω της χρήσης του Διαδικτύου, κινητών τηλεφώνων είτε άλλων ψηφιακών τεχνολογιών από ομηλικούς τους. Συχνά κάποιος νέος οδηγούνται στον Διαδικτυακό εκφοβισμό (θύτες) εξαιτίας της βίωσης έντονων συναισθημάτων όπως θυμός, απόγνωση είτε πάλι και εκδίκηση, που μπορεί να προέρχεται τόσο από τις προβληματικές σχέσεις που υπάρχουν στο οικογενειακό περιβάλλον όσο και εξαιτίας μιας ευρύτερης κοινωνικής δυσλειτουργικότητας που παρουσιάζει το άτομο. Σε μερικές περιπτώσεις ο Διαδικτυακός εκφοβισμός αποτελεί μορφή ψυχαγωγίας στοχεύοντας στην εκδήλωση ποικίλων αντιδράσεων και στην ικανοποίηση αναγκών που σχετίζονται με την επιβολή εξουσίας και ελέγχου.

Ο Ηλεκτρονικός εκφοβισμός μοιάζει με τον απλό εκφοβισμό αφού υπάρχει θύτης, θύμα και παρατηρητές. Έχει όμως και αρκετές διαφορές όπως:

- μπορεί να φτάσει σε πολύ λίγο χρόνο και σε πολλούς παραλήπτες
- Τα ηλεκτρονικά μηνύματα είναι σχεδόν αδύνατον να ελεγχθούν

- Ο θύτης νιώθει ότι μπορεί να μείνει ανώνυμος
- Το θύμα πλήττεται στο σπίτι και στον προσωπικό του χώρο ή κάθε φορά που συνδέεται με το ηλεκτρονικό μέσο που χρησιμοποιεί ο θύτης.

Συχνά ο εκφοβισμός αρχίζει σαν αστειό ή σαν παιχνίδι κατά τη διάρκεια της διερεύνησης των δυνατοτήτων μιας νέας συσκευής, αλλά μπορεί να εξαπλωθεί ταχύτατα και να γίνει μια πολύ ενοχλητική κατάσταση ειδικά για τα παιδιά και τους νέους.

Τύποι διαδικτυακού εκφοβισμού:

- Επαναλαμβανόμενη αποστολή ηλεκτρονικών ή τηλεφωνικών μηνυμάτων
- Παρέμβαση και παρενόχληση οποιασδήποτε διαδικτυακής δραστηριότητας του ατόμου
- Δημιουργία ψεύτικων διαδικτυακών προφίλ
- Είσοδος σε προσωπικούς διαδικτυακούς λογαριασμούς του ατόμου

- Αποστολή φωτογραφιών του ατόμου ή άλλου είδους μαγνητοσκοπημένου υλικού
- Αποστολή προσωπικών πληροφοριών του ατόμου σε πολλαπλούς παραλήπτες
- Αποστολή απειλητικών μηνυμάτων σε άλλα άτομα υποκρινόμενοι το άτομο που εκφοβίζεται

- Υποκίνηση τρίτων για διαδικτυακή παρακολούθηση και παρενόχληση του ατόμου



Στατιστικά στοιχεία

- Περίπου 15-35% των νέων έχει πέσει θύμα Διαδικτυακού εκφοβισμού
- 10-20% των νέων παραδέχεται την ανάμειξη του σε Διαδικτυακό εκφοβισμό
- Τα κορίτσια ενδέχεται να εμπλακούν συχνότερα από ότι τα αγόρια σε περιστατικά Διαδικτυακού εκφοβισμού
- Η πλειοψηφία των ατόμων που υφίστανται είτε ασκεί Διαδικτυακό εκφοβισμό είναι ηλικίας 12-16 ετών (συνέχεια)

Συνέπειες:

Το φαινόμενο του Διαδικτυακού εκφοβισμού εγκυμονεί σοβαρές επιπτώσεις για την ψυχική υγεία του θύματος, αλλά και του θύτη. Η αυτοεκτίμηση του ατόμου που υφίσταται Διαδικτυακό εκφοβισμό πλήττεται έντονα τόσο ώστε σε μερικές περιπτώσεις συνδέεται με το αίσθημα της ενοχής. Άτομα που δέχτηκαν έντονα Διαδικτυακό εκφοβισμό ενδέχεται στο μέλλον να παρουσιάσουν μεγαλύτερη ασάθεια στις διαπροσωπικές τους σχέσεις συνοδευόμενη από την κοινωνική απομόνωση.

Από την άλλη, οι εκφοβιστές τείνουν να είναι άτομα με έντονη αντικοινωνική συμπεριφορά, επιρρεπή στο αλκοόλ και απομονωμένα από τους συνομηλίκους. Μακροπρόθεσμα αντιλαμβάνονται ότι ο εκφοβισμός δεν αποτελεί μορφή ικανοποίησης και αναγνώρισης, βιώνοντας έτσι έντονη προσωπική απογοήτευση.

Αντιμετώπιση του Διαδικτυακού εκφοβισμού

Κατ'αρχάς οι γονείς αλλά και το σχολείο θα πρέπει να ενημερώσουν τα παιδιά για τους κινδύνους που κρύβει το διαδίκτυο και για το πως μπορούν να προστατευτούν από αυτούς. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει σχέση εμπιστοσύνης και επικοινωνίας μεταξύ των παιδιών και των γονέων ώστε εάν το παιδί αντιληφθεί ότι έχει πέσει θύμα διαδικτυακού εκφοβισμού να μπορέσει να το πει στην οικογένειά του, χωρίς να φοβηθεί και η οικογένεια με τη σειρά της να το βοηθήσει.

Αν το παιδί έχει πέσει θύμα διαδικτυακού εκφοβισμού, είναι σημαντικό να του προσφερθεί και πρακτική και συναι-

σθηματική υποστήριξη:

- ✓ Καθισχύστε το, πως έπραξε ορθά λέγοντάς σας τι συμβαίνει.
- ✓ Εξηγήστε ότι δεν πρέπει να απαντά στον εκφοβισμό, καθώς αυτό θα μπορούσε να χειροτερέψει τα πράγματα.
- ✓ Καθίστε με το παιδί σας να καταγράψετε το περιστατικό εκφοβισμού και να συλλέξετε στοιχεία, π.χ. σώζοντας γραπτά μηνύματα ή εκτυπώνοντας email και στιγμιότυπα οθόνης από ιστοτόπους. Μην σβήσετε τίποτε.
- ✓ Εκμεταλλευθείτε τα ενσωματωμένα εργαλεία προστασίας διαδικτύου ή κινητής τηλεφωνίας, ώστε να αποτρέψετε περαιτέρω εκφοβισμό. Για παράδειγμα, μπορείτε να αφαιρέσετε από τις λίστες των «φίλων» αυτόν που διέπραξε τον εκφοβισμό και να ρυθμίσετε το προφίλ κοινωνικής δικτύωσης του παιδιού σας ώστε να είναι «απόρρητο», αν δεν είναι ήδη.
- ✓ Επικοινωνήστε με τον πάροχο των υπηρεσιών διαδικτύου, κινητής τηλεφωνίας ή κοινωνικής δικτύωσης. Αν ό,τι συνέβη παραβαίνει τους Όρους Χρήσης ή τις Οδηγίες Κοινότητας του παρόχου, αυτός μπορεί να αναστείλει το λογαριασμό του ατόμου που διέπραξε τον εκφοβισμό, να καταργήσει περιεχόμενο ή να εγκαταστήσει νέο αριθμό κινητού, για παράδειγμα.
- ✓ Αν το παιδί σας πιστεύει πως αυτός που διέπραξε τον εκφοβισμό είναι συμμαθητής του, μιλήστε στο δάσκαλό του.
- ✓ Αν πιστεύετε ότι διεπράχθη έγκλημα ή αν ανησυχείτε ότι το παιδί σας

διατρέχει άμεσο κίνδυνο, επικοινωνήστε με την αστυνομία ή την δίωξη ηλεκτρονικού εγκλήματος.

Αν πιστεύετε ότι το παιδί σας θα μπορούσε να χρησιμοποιεί νέες τεχνολογίες για να εκφοβίσει κάποιον άλλον:

- Μιλήστε του σχετικά με το διαδικτυακό εκφοβισμό και εξηγήστε γιατί αυτό είναι απαράδεκτο και πρέπει να σταματήσει.
 - Συζητήστε ανοιχτά με το παιδί σας. Ρωτήστε το γιατί το κάνει κι ακούστε τι έχει να σας πει.
 - Αν δεν είχε συνειδητοποιήσει πως αυτό που έκανε ήταν εκφοβισμός, εξηγήστε του ότι ο εκφοβισμός δεν είναι απλώς σωματικός. Το να χρησιμοποιείς την τεχνολογία για να πειράζεις, να εξευτελίζεις και να διαβάλλεις, είναι επίσης εκφοβιστική συμπεριφορά.
 - Μιλήστε στο δάσκαλό του σχετικά με το τι συμβαίνει και δείξτε του ότι είστε πρόθυμος να συνεργαστείτε με το σχολείο ώστε να εξασφαλίσετε πως δεν θα ξανασυμβεί.
 - Καθισχύστε το παιδί σας, πως ακόμη το αγαπάτε, αλλά ξεκαθαρίστε του ότι η συμπεριφορά του πρέπει να αλλάξει.
- Προτρέψτε το να μιλήσει σε εσάς, ή σ' ένα δάσκαλο, για οποιονδήποτε εκφοβισμό στον οποίο είναι μάρτυρας, συμπεριλαμβανομένων των περιστατικών διαδικτυακού εκφοβισμού.

Πηγή: Wikipedia , saferinternet..gr



Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ...

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ: ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΑ

Λ _____

Α _____

Μ _____

Π _____

Α _____

Δ _____

Α _____

1. Λέγεται αλλιώς το Πάσχα
2. Το σουβλίζουμε το Πάσχα
3. Είναι η σούπα που τρώμε μετά την Ανάσταση
4. Φυτό που ανθίζει το Πάσχα
5. Τα βάφουμε το Πάσχα
6. Μας τα φέρνει η νονά και ο νονός
7. Πάμε με τις λαμπάδες μας εκείνο το βράδυ

«Ο πασχαλινός λαγός», Γιώργος, Δ δημοτικού



Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ...

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

(Μερικά άρθρα των μικρών μας δημοσιογράφων που δεν πρόλαβαν να δημοσιευθούν στο προηγούμενο τεύχος...)

«ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΤΗΝΟ»

Το Πάσχα στην Τήνο, το πέρασα πολύ ωραία. Πηγαίναμε για ψάρεμα στο Παλιό λιμάνι και σηκωνόμουνα στις 8:00 π.μ. και πολλές φορές πηγαίναμε για καφέ. Μετά το μεσημέρι πηγαίναμε στο σπίτι και δεν κοιμόμασταν το μεσημέρι αλλά παίζαμε αυτοκινητάκια. Το απόγευμα πηγαίναμε στο μαγαζί της γιαγιάς μου. Μετά το βράδυ πηγαίναμε στο σπίτι και κοιμόμασταν. Το Πάσχα και κυρίως το καλοκαίρι είναι πολύ ωραία στην Τήνο και προτίνω να πάτε μια φορά.

Αντώνης, 10,8 ετών

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ

Ένα πασχαλινό έθιμο είναι οι νονοί να παίρνουν στα βαφτιστήρια τους πασχαλινές λαμπάδες. Για πασχαλινές λαμπάδες σας προτείνω για αγόρια Μπάγκουγκαν, Ολυμπιακού, Γκορμίτες, Παναθηναϊκού και της ΑΕΚ. Για κορίτσια προτείνω λαμπάδες που να έχουν επάνω τους Μπάρμπι, κούκλες, Χάνα Μοντάνα και με την Ντόρα. Διαλέγετε και παίρνετε! Γειά σας!

Βασίλης, 9,5 ετών

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σ' ένα μέρος την Ελλάδα φτιάχνουνε φαναράκια και τα πετάνε στον ουρανό. Στην Αθήνα τσουγκρίζουμε κόκκινα αυγά, μαγειρεύουμε μαγειρίτσα, σουβλίζουμε αρνί και ανάβουμε τις λαμπάδες μας. Όταν τελειώσει η Ανάσταση μπαίνουμε στο αυτοκίνητο με αναμμένες τις λαμπάδες και



μόλις φτάνουμε στο σπίτι το σταυρώνουμε. Επίσης ξέρω ότι στην Κέρκυρα πετάνε κανάτες. Ένα άλλο έθιμο είναι τα λαζαράκια. Τα λαζαράκια είναι ψωμάκια σαν ανθρωπάκια με ξηρούς καρπούς, κανέλλα και σταφίδες.

Γιάννης Φ., 10 ετών

ΘΕΑΤΡΟ

Ο ΜΑΓΟΣ ΤΟΥ ΡΟΖ

Μια μέρα ο Μάρκος Σεφερλής έκανε το μάγο του Ροζ. Παιχτήκε στο Θέατρο Δελφινάριο το καλοκαίρι του 2010. Στα αγγλικά λέγεται "The wizard of pink". Φόραγε ροζ κουστούμι και ροζ καπέλο, κράταγε και ένα μαύρο μαστούνι. Μετά ο μάγος του ροζ βγήκε στο 7 ημέρες TV και έκανε 10 ευρώ στα περίπτερα.

Θοδωρής, 10 ετών

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ήταν ένας Αμερικάνος, ένας Γερμανός και ένας Έλληνας. Λέει ο Γερμανός:

- Εμείς έχουμε καλύτερη τεχνολογία, λέει ο Αμερικάνος: Είχαμε έναν άνθρωπο χωρίς χέρια και του βάλουμε χέρια.

- Εμείς είχαμε άνθρωπο χωρίς πόδια και του βάλουμε πόδια, λέει ο Γερμανός

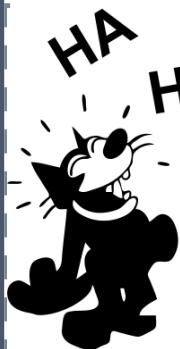
- Εμείς είχαμε έναν που δεν είχε κεφάλι, του φτιάξαμε με σταφιδόψωμο και τον κάναμε Πρωθυπουργό, λέει ο Έλληνας...

Χρήστος, 11 ετών



Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ...

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)



(συνέχεια)

-Πώς λέγεται ο Νικαραγουανός
τεμπέλης;

Σατανίστα Γιούχο

-Πώς ονομάζεται ο Χιλιανός
ιδιοκτήτης μπάρ;

Κάρλος Έχομπαρ

-Πώς ονομάζεται ο Ιταλός μαραγκός;

Τοκόβει Τοκαδρόνι

-Πώς ονομάζεται ο Ισπανός φοβιτσιάρης;

Αντόνιο Κλασμεντές

Χρήστος, 11 ετών

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

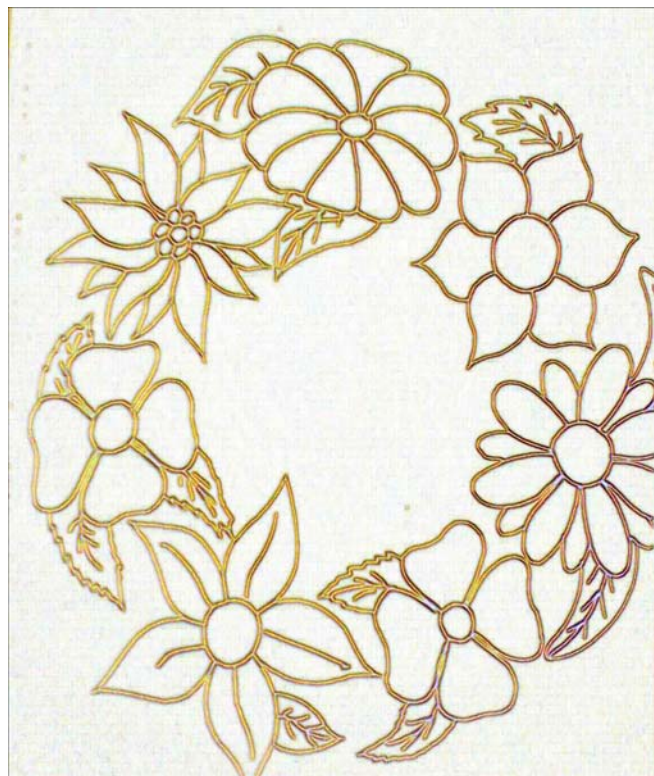
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Την πρωτομαγία δεν έχουμε σχολείο και φτιάχνουμε στεφάνια. Θα παίξω game boy, θα βγω έξω με τον μπαμπά μου για καφέ και θα πιώ κόκα-κόλα. Θα περάσω ωραία. Μπορεί αύριο να πάω σε ταβέρνα και θα φάω κρέας με πατάτες.

Στέλιος Ρ. 12 χρονών

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ...

Χρωματίστε την παρακάτω εικόνα και
φτιάξτε ένα όμορφο Μαγιάτικο στεφάνι



Προσεγγιση

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

Αλεξάνδρου Στράτος
Βουρλιόγκα Βασιλική
Κοκμοτός Παναγιώτης
Μαρτίνης Γιάννης
Σαμοίλης Γιώργος
Επιμέλεια: Μάντη Ειρήνη



ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

Αλεξάνδρου Στράτος
Γιώργος, Δ' Δημοτικού
Αντώνης, 11 ετών
Βασίλης 9,5 ετών
Γιάννης, 10 ετών
Θοδωρής, 10 ετών

Χρήστος, 11 πών
Στέλιος, 12 ετών

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
Specific Language Impairment (SLI)
(ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ)

25 ΜΑΙΟΥ 2012. 08.30-13.30



ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Επιστημονική Εταιρεία Ειδικής Αγωγής
«ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ»

Εισηγήτρια:
HILARY GARDNER

Καθηγήτρια Πανεπιστημίου SHEFFIELD

Περισσότερες πληροφορίες – Εκδήλωση
ενδιαφέροντος:

proseggiseminars@gmail.com

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

«Ειδική Γλωσσική Διαταραχή»

“Specific Language Impairment” (SLI)

(ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΜΑΙΟΥ 2012. 08.30 - 13.30

Έχουμε τη χαρά και την τιμή να φιλοξενούμε την HILARY GARDNER DPhil, MRCSLT – Καθηγήτρια Πανεπιστημίου SHEFFIELD σε αυτό το πολύ ενδιαφέρον σεμινάριο που αφορά μία πολυσυζητημένη διαταραχή που έχει στρέψει το βλέμμα τόσων επιστημόνων παγκοσμίως επάνω της. «Ειδική Γλωσσική Διαταραχή» λοιπόν ή αλλιώς “Specific Language Impairment” (SLI)

Μετά από την μεγάλη εκδήλωση ενδιαφέροντος από άλλες ειδικότητες, καταφέραμε να ανοίξουμε και Σεμινάριο Εκπαίδευσης για Εργοθεραπευτές, Ψυχολόγους, Ειδικούς Παιδαγωγούς, Εκπαιδευτικούς, Παιδοψυχιάτρους, Παιδονευρολόγους, Αναπτυξιολόγους κλπ. Το σεμινάριο αυτό περιλαμβάνει θεωρητική εκπαίδευση για:

- ✓ την φύση της Ειδικής Γλωσσικής Διαταραχής και πως μπορεί να γίνει η ανίχνευσή της από όλους τους ειδικούς.
- ✓ διαφοροδιάγνωση από άλλες διαταραχές
- ✓ πιθανότητα διπλής διάγνωσης
- ✓ Εκπαιδευτικές, κοινωνικο-συναισθηματικές και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο παιδί
- ✓ σχέση του SLI με τις δυσκολίες στην ανάγνωση και την γραφή
- ✓ σύγκριση τυπικών και άτυπων κλινικών επικοινωνιακών σημείων
- ✓ διαφορά γλωσσικής καθυστέρησης και γλωσσικής διαταραχής

ΚΟΣΤΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ:

ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΩΣ 20/04/2012: **100 ΕΥΡΩ**

ΠΛΗΡΩΜΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 21/04/2012: **130 ΕΥΡΩ**

Στην τιμή περιλαμβάνεται ΦΠΑ 23%

Το σεμινάριο θα πραγματοποιηθεί στις 25 Μαΐου 2012 και ώρες 08:30 πμ-01.30 μμ στην Αθήνα.

Το κόστος περιλαμβάνει: Παρακολούθηση σεμιναρίου, διερμηνεία, σημειώσεις, βεβαίωση παρακολούθησης, καφέ.

Εκδήλωση ενδιαφέροντος γίνεται με τον εξής τρόπο:

- ⇒ Με αποστολή e-mail στην νέα ηλεκτρονική μας δ/ση σεμιναρίων proseggiseminars@gmail.com με τον τίτλο «ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ SLI» (θα πρέπει να αναγράψετε το όνομά σας, την ειδικότητά σας και έναν αριθμό τηλεφώνου επικοινωνίας).

Άμεσα θα σας αποσταλούν οι περαιτέρω λεπτομέρειες του Σεμιναρίου (χώρος διεξαγωγής, αίτηση συμμετοχής, τρόπος πληρωμής). Θα τηρηθεί αυστηρή σειρά προτεραιότητας (ο αριθμός συμμετεχόντων είναι περιορισμένος).

Για πληροφορίες μπορείτε να καλείτε στα τηλέφωνα της Γραμματείας της Προσέγγισης (210-9238217), ώρες 09.00πμ-09.00μμ.

Για να δείτε το βιογραφικό της εισηγήτριας, μπορείτε να επισκεφτείτε την διεύθυνση

<http://www.shef.ac.uk/hcs/staff/gardner>

ΧΩΡΟΣ: ACROPOLIS HILL HOTEL

Μουσών 7 Φιλοπάππου 11742 Αθήνα

(πλησίον Σταθμού METPO «ΦΙΞ»)

